τῶν ἀνόντι τὸ ποιεῖν φόβῳ με· τοὺς ἐκ γοίας ἁμαρτα-
νόντας, εἰς ὁ τορ ἐξ ἀναβλῆσαι με· καὶ πρὸς μετα-
νοῖ δι ὁ πολλῶς δὲ ποιῶν· ποῖ τὰς ἀχρείους,
ἀ μὴ θέλοντας ποιεῖν τὸ τῆ δικαιοσύνῃ·
ἄφεσιν λέγοντος· τὰς ἁμαρτίας ἐνέλεημο-
νώμας λύτρωσαι· καὶ τὰ ἀδικήματα ἐν οἰκτι-
μοῖς ποιῆσον· ἀλλ' ὁρᾶς τὸν ἀνάχωρεῖν μὴ πρὸ
οἰκτάρῃσον τὴν πολύνοιαν· ἀνάχωρεῖς χρεῖμῆ, ἀ-
λλὰ χρῆσθαι θελήμῃ· ἀπὸ ταξαι αὐτοῖς· καὶ ἐνε-
κάνοις ὁ τὰ ἄζη τὸ ἀγαθόν· ἀ δικάσασι εὖ ποιῆσαι
χρεῖσω μαρτυρῶν, εἰ ποίησον δεξιᾶ πεφανερε-
ὁ τῶν ἁμαρτημάτων ὁ ἀδελφός· ἄφεσιν αὐτῶν
μὴ τὴ λόγῃ τῶν· καὶ εἰ φανοιείλεῃ μου μετα-
ἄζῃ τοῦ μὲν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ὁ πρᾶθῶν, τὸ δ
ποιεῖν ὀφείλω μὲν εἰ πὶ πάσου πλῃμμελεῖ· πρὸς
ὤνασον· ὁ ποιεῖν ἢ τὸ ἄφεσιν καὶ ἀφεθῆσε-
ὤμῶν· μέτα μὲν τῶν χρεῖμῆ μετάδιδο
τοῖς πολύνοιν· ἐλεεῖν δὲ τὸ πλῃσιόν ἐπὶ ἁ-
μαρτήμασι, τοσοῦ τορεύζον ἐστὶ πρὸς ἄφε-
σιν ὅσον ψυχὴ τιμιωτέρα τοῦ σώμῃτος τῆ φύσιν ὑπάρχει·